УДК 338:005.591.3:061.2 DOI: http://dx.doi.org/10.30970/meu.2023.49.0.4906
JEL M11

ФОРМУВАННЯ ЦІЛЕЙ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЙ НА ОСНОВІ ЇХ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Оксана Сенишин[1], Любов Дроздовська[2]

[1]Львівський національний університет імені Івана Франка
79008, м. Львів, пр. Свободи, 18
e-mail:oksana.senyshyn@lnu.edu.ua
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5089-2591
[2]Львівський національний університет імені Івана Франка
79008, м. Львів, пр. Свободи, 18
e-mail: lyubov.drozdovska@lnu.edu.ua
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3029-9851

Анотація. *Стаття присвячена вивченню процесу формування цілей розвитку організацій з урахуванням їх стратегічного потенціалу. Розглянуто основні концепції стратегічного потенціалу та проаналізовано різні підходи до його структурного навантаження, досліджено вплив структурних елементів на стратегічне планування та виконання цілей підприємства. У статті визначено вплив стратегічного управління кожною з компонент потенціалу на досягнення конкретних, досяжних та амбіційних цілей розвитку. Досліджено алгоритм формування цілей розвитку громадської організації та визначено особливості структурного наповнення її стратегічного потенціалу, що обумовлено соціальною орієнтацією та врахуванням при постановці цілей розвитку соціальних, громадянських вимірів та потреб громади. На основі аналітичного підходу до розгляду цієї теми визначено оптимальні стратегії та запропоновано конкретні заходи, які громадська організація може впровадити для покращення наявної стратегії.*
Ключові слова: *цілі розвитку, стратегічне управління, стратегічний потенціал, громадські організації, стратегія.*

Постановка проблеми. Шлях до сучасного стратегічного управління починається вже сьогодні. Хоча сьогоднішні реалії переконують нас, що потрібно жити одним днем, проте грамотне стратегічне планування та управління є обов'язковою умовою формування нашої подушки безпеки. Хто володіє знаннями, той володіє ясністю мислення, що дозволяє виразно розуміти свої цілі, можливості та планувати шлях до їх досягнення.

Повномасштабне вторгнення рф призвело до орієнтації стратегічного управління на збереження через розвиток. Не зважаючи на змінність та невизначеність зовнішнього середовища управління повинно орієнтуватись на стійкість та збалансованість, що передбачає детальної конкретизації шляхів досягнення поставленої мети. Внутрішня структура, сфера функціонування, ринкова позиція, наявні ресурси та

© Оксана Сенишин, Любов Дроздовська, 2023

компетенції кожної організації визначають її систему цілей, які забезпечують реалізацію глобальних та стратегічних планів з урахуванням відповідних умов зовнішнього середовища. Саме тому важливим є збереження балансу та окреслення чіткого взаємозв'язку між визначенням стратегії, цілей та підходів до стратегічного управління кожної окремої організації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти формування цілей та стратегії в контексті розвитку організації знайшли відображення у працях В. Герасимчука, В. Гончарова, І. Гужанової, П. Друкера, Ф. Емері, М. Мескона, С. Оборської, Р. Фещура, О. Шеремет, З. Шершньової, А. Пилипенко, В. Стадника та інших вчених. Проте, незважаючи на досягнення представників наукової спільноти, багато теоретичних та практичних питань даної проблематики ще недостатньо вирішені.

Постановка завдання. З огляду на результати вивчення літературних джерел за даною проблематикою метою даного дослідження є визначення ключових аспектів формування стратегічних цілей розвитку організацій на основі їх стратегічного потенціалу.

Методи дослідження. Для досягнення встановленої мети та розв'язання окреслених завдань у роботі використовувались різні методи наукового дослідження: системний – для розкриття особливостей формування цілей розвитку організацій на основі їх стратегічного потенціалу; методи групування і систематизування – для узагальнення підходів до трактування понять цілі розвитку, стратегічне управління, стратегічний потенціал, стратегія у літературних джерелах, методи аналізу та синтезу – для дослідження досвіду формування цілей розвитку громадських організацій; метод структурно-логічного аналізу – під час визначення оптимальних стратегій та формулювання конкретних заходів, які громадська організація може впровадити для покращення наявної стратегії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розгляд даного питання варто почати із визначення сутності стратегічного управління, яке розуміють як узгоджену сукупність рішень, що роблять визначальний вплив на діяльність підприємства і мають довгострокові наслідки [1]. З. Шершньова стратегічне управління трактує як багатоплановий, формально-поведінковий управлінський процес, який дає змогу формулювати та виконувати ефективні стратегії, що сприяють балансуванню відносин між організацією та зовнішнім середовищем, а також досягненню встановлених цілей. [2]

Незалежно від того чи стратегічне управління розглядається як різновид діяльності, чи як процес чи як система основною його метою є досягнення комплексу стратегічних цілей, а однією із основних його компонентів є формулювання стратегії.

П. Вейлл зазначав, що стратегія – це декларація намірів зробити певний вибір у майбутньому, коли будуть досягнуті моменти, які надають право вибору [3] Визначення стратегії О. Зорі містить акцент на реалізацію місії, цілей і завдань підприємства [4], а О. Шеремет наголошував, що місія, цілі, стратегічні орієнтири обов'язково повинні мати загальну орієнтацію та у подальшому мають бути виражені у кількісних або якісних показниках та трансформуватися у цілеспрямовану програму дій [5]. Власне ця програма дій має бути відображена у стратегічному плані, який міститиме комплекс цілей. Цілі, які формують стратегічний план, називають стратегічними цілями. Крім того, формулювання стратегії передбачає оцінку наявних та пошук необхідних ресурсів із подальшим їх перерозподілом для досягнення цілей. Тобто, стратегічний потенціал підприємства є визначальним чинником при визначенні стратегії.

Стратегічний потенціал підприємства розглядають в різних аспектах. В. Горбань трактує стратегічний потенціал як сукупність обмежених наявних ресурсів та компетенцій підприємства по досягненню глобальних й стратегічних цілей в майбутньому з урахуванням відповідних умов зовнішнього середовища. [6]

Р. Фещур вважає що стратегічний потенціал сформований відповідно до цілей підприємства, що відображає можливості підприємства передбачати зміни в зовнішньому середовищі та готовність гнучко реагувати на ці зміни. [7]

На нашу думку, перша дефініція містить обмеження щодо його наявності, а друга наголошує, що стратегічний потенціал формується під цілі підприємства, при цьому втрачається вага його впливу при визначенні останніх. Обидва поєднують ресурсний та цільовий підхід до визначення стратегічного потенціалу та є доречними, але потребують доповнення. Більш повною буде характеристика стратегічного потенціалу як ефективного поєднання та використання наявних ресурсів та можливостей їх залучення в певний часовий проміжок задля забезпечення досягнення стратегічних цілей підприємства.

Дане поняття є більш комплексним, оскільки підкреслює вплив внутрішніх та зовнішніх факторів на стратегічний потенціал підприємства і одночасно підкреслює його можливість впливу на визначення стратегічних цілей підприємства.

Так само як стратегію формують стратегічні цілі стратегічний потенціал містить в собі комплекс взаємопов'язаних елементів, які представлені певними видами ресурсів. І власне доступність, наявність та комбінація певних видів ресурсів визначає перспективну спроможність організації досягати цілей розвитку. Їх можна представити наступним чином:

1. Фінансово-економічну спроможність формуватиме фінансовий, технічний та виробничий потенціал;
2. Трудові можливості – комунікаційний, мотиваційний та трудовий потенціал, який поєднує трудові ресурси, робочу силу і людський капітал;
3. Інтелектуальна спроможність забезпечуватиметься комплексом освітнього, управлінського та інноваційного потенціалів;
4. Інноваційна спроможність – освітній технологічний та інноваційний потенціал;
5. Конкурентну спроможність – маркетинговий, репутаційний потенціал і т.д.

Також варто відмітити, що вага впливу на формування стратегічного потенціалу організації того чи іншого ресурсу залежить від багатьох чинників: сфера діяльності організації, орієнтири розвитку, орієнтація на прибуток, позиціонування на ринку.

До прикладу, якщо розглядати стратегічний потенціал громадських організацій, то найкраще його визначити взявши за основу трактування відомого українського науковця К. Г. Воблія, який ще у першій чверті минулого століття категорію потенціалу окреслював за допомогою трьох понять: можливості, виробництво, потреби населення [8]. Власне орієнтованість на ефективність та сталий вплив на соціальні питання формують елементну структуру стратегічного потенціалу громадської організації.

З початком незалежності України громадські організації в силу незначних кадрових та фінансових ресурсів мали на меті вирішення лише локальних організаційних питань, а не побудови стратегічного управління, але сучасні реалії змусили вийти організації на такий рівень розвитку, при якому відсутність стратегічного управління зі стійкою структурою цілей зумовлює загрозу не тільки відсутності прогресу, але й існуванню загалом [9]

Прослідкувати особливості формування цілей розвитку громадських організацій на основі їх стратегічного потенціалу можна на прикладі громадської організації "Будуємо Україну разом" (БУР).

БУР – це волонтерська організація, яка об'єднує молодь з усієї України для спільної роботи над розвитком громад та країни. Так, громадська організація "Будуємо Україну разом" видозмінила з часом свою мету з допомоги будування знищених будівель у східній часині України ще з 2014 до відбудови знівечених будівель від ракетних атак, що були після лютого 2022 року. "БУР – це громадська організація, яка створює для молоді можливості творити зміни в країні через волонтерство." [10]

Мета організації ні на початкових стадіях, ні на даному етапі життєвого циклу не пов'язана з отриманням прибутку. Зародження починалось із об'єднання кількох людей внутрішнім посилом яких була доброта та бажання допомогти відбудувати свою державу. Характеристика потенціалу громадської організації може бути представлена наступним чином.

1. Управлінський потенціал БУР, який забезпечує можливість організовувати процес волонтерства представлений 18 управлінцями, які здатні швидко реагувати на зміни в середовищі та управляти ризиками та працюють (станом на 2022 рік) в 7 локальних осередках.

2. Людський капітал та волонтерство: волонтерський потенціал БУР налічує понад 6300 волонтерів та волонтерок, які беруть активну участь та роблять внесок у виконання місії організації.

3. Інноваційний потенціал можна оцінити через наявні програми та проєкти а також стратегічне планування в контексті розробки довгострокових стратегій для досягнення місії.

Початок завжди іде від місії, яку має організація. Місія – сприяти соціальному, економічному та культурному розвитку України через волонтерство, освіту та культуру. "Розвиваємо довіру, формуємо спільноту відповідальної та спроможної молоді через волонтерство та неформальну освіту задля демократичної України." [10]. Їх цінності, це якості хорошого лідера та стратега, який бачить більше, вище, ширше та дальше ніж інші. А саме:

– Брати відповідальність
– Довіряти
– Цінувати різ(в)ність
– Вірити в Україну [10]

Такі цінності, майже 10 років тому, допомогли, стратегічно спланувавши, досягнути того, що є зараз. Діяльність БУР налічує 115 програм та проєктів, 300 волонтерських акцій, 109 таборів. Найбільшою ж заслугою організації є те, що вони допомогли вже понад 200000 жителям.

4. Маркетинговий потенціал громадської організації реалізовується через інформаційну прозорість БУР стосовно діяльності та використання ресурсів. Щорічні звіти про діяльність організації, фінансові звіти забезпечили довіру людей до діяльності БУР та допомогло їм об'єднати понад шість тисяч волонтерів для спільної справи а також розвивати ефективні стратегії для просування місії та привертання уваги до соціально важливих питань.

Важливим є комунікаційний орієнтир на поширенням новин про програми та активності. БУР здійснює публікацію матеріалів на ключових національних медіа: 1+1, 5 канал, ВВС Україна, Еспресо, Радіо Свобода, Громадське, Суспільне. Також має місце зовнішня реклама в Кропивницькому та Івано-Франківську [10].

5. Імідж та довіру (бренд та репутація) до БУР також варто віднести до елементів стратегічного потенціалу громадської організації, адже вони впливають на сприйняття та підтримку громадською спільністю. Організація впевнено стала відомою своєю благою діяльністю. Їх зважена та правильно сформульована стратегія привела їх до того, що процес вже практично працює як вічний двигун. Крім того, БУР знають не лише в Україні, а і закордоном. У БУР-таборах взяли участь іноземні волонтери із США, Канади, Франції, Чехії, Польщі, Литви, Великобританії та Болгарії [10].

6. Мережі і соціальні зв'язки як компоненти стратегічного потенціалу БУР представлені не лише через залучення громадськості та взаємодія з нею для визначення пріоритетів та вирішення проблем, але й розвиток стосунків з іншими громадськими організаціями, урядом, та підприємствами.

Розвиток волонтерських таборів Бур забезпечує формування якісних комунікацій через спілкування з громадськістю та іншими зацікавленими сторонами. БУР-табір – волонтерський будівничий табір в невеликих містах чи селах України, який залучає молодь з усієї країни до волонтерства: відбудовувати пошкоджені або зруйновані через війну об’єкти, облаштовувати довготривалі та тимчасові помешкання для тих, хто в результаті російського вторгнення, втратив свій дім, допомагати сім’ям у потребі відремонтувати помешкання, створювати чи облаштовувати молодіжні простори для місцевої молоді, знайомитися з місцевістю та формувати нові соціальні зв’язки. [10]

7. Фінансовий потенціал БУР як неприбуткової організації проявляється через спроможність мобілізації ресурсів донорів, урядових організацій, громадськості та розвиток партнерств з іншими організаціями, бізнесом та громадою. Партнерами БУР є Агентство США з міжнародного розвитку, Radf міжнародних наукових досліджень та обмінів, українсько-американська громадська організація RAZOM, Фонд Східна Європа, приватна некомерційна організація США Національний фонд на підтримку демократії, клуб католицької інтелігенції KIK Warszawa, Міністерство молоді та спорту України, Українська академія лідерства, український фонд компетентної допомоги армії «Повернись живим», національна скаутська організація України «Пласт» та інші [10].

8. В контексті реалій сьогодення варто наголосити на те, що складовою частиною стратегічного планування, особливо коли організація використовує соціально відповідальні ініціативи для створення конкурентних переваг або збільшення свого репутаційного капіталу може бути і соціальна відповідальність. Соціальна відповідальність БУР як громадської організації є основою її функціонування, адже її ефективність власне і визначається спроможністю впливати на соціальні питання через активну участь в розв’язанні соціальних проблем.

Як бачимо, БУР активно використовує наявний стратегічний потенціал та має на меті його нарощувати та залучати нові компоненти задля свого розвитку. Це чітко прослідковується із визначення цілей та стратегії БУР.

Управління розвитком як таким має цілеспрямований характер, та передбачає окреслення відповідних цілей, які допоможуть його досягнути.

Цілі БУР:

– Створити ефективну систему волонтерства в Україні, яка буде залучати молодь до активної участі в житті громад та країни.

– Розвивати освітні програми для молоді, які будуть формувати її громадянську активність та соціальну відповідальність.

– Сприяти культурному розвитку України, підтримуючи молодіжні творчі ініціативи [10].

БУР – організація, яка дає можливості для допомогти та розвитку. Її стратегія заключається в покращення життя українців та допомозі потребуючим. Відомо, що громадська організація на це має ресурси, і вона їх використовує. Ресурси, які ми, українці, спільно вкладаємо у відбудову нашої держави. А саме за такими стратегіями функціонує громадська організація БУР:

Розвиток волонтерства:

– Розширення мережі волонтерських організацій та клубів.

– Розробка та впровадження ефективних програм волонтерства.

– Підвищення престижу волонтерської діяльності.

Освіта:

– Розробка та впровадження освітніх програм для молоді з питань громадянської освіти, соціальної відповідальності та розвитку громад.

– Співпраця з освітніми установами для поширення ідей волонтерства та активного громадянства.

Культура:

– Підтримка молодіжних творчих ініціатив.

– Організація культурно-мистецьких заходів для молоді.

– Співпраця з культурними установами для популяризації української культури [10].

Пріоритети організації є такими:

Сільські громади:

– Створення системи волонтерства в сільських громадах.

– Розвиток молодіжної активності в сільській місцевості.

– Підтримка соціально-економічного розвитку сільських громад.

Міжнародне співробітництво:

– Розширення міжнародного співробітництва з волонтерськими організаціями та фондами.

– Залучення молоді до міжнародних волонтерських проектів.

– Співпраця з міжнародними організаціями для розвитку України. [10]

Оцінка ефективності діяльності громадської організації

Ефективність реалізації стратегії буде оцінюватися за такими критеріями:

Кількість волонтерів:

– Збільшення кількості волонтерів, які беруть участь у діяльності організації.

– Збільшення кількості волонтерів, які працюють у сільських громадах.

– Збільшення кількості волонтерів, які беруть участь у міжнародних волонтерських проектах.

Якість волонтерської діяльності:

– Зростання ефективності волонтерської діяльності.

– Збільшення позитивного впливу волонтерської діяльності на розвиток громад та країни.

Соціальний вплив:

– Зростання рівня громадянської активності молоді.

– Зниження рівня соціальної нерівності в Україні.

– Підвищення престижу волонтерської діяльності.

Стратегія організації «Будуємо Україну Разом» є амбітною та реалістичною. Вона спрямована на вирішення важливих соціальних проблем в Україні та сприяння розвитку країни. Реалізація цієї стратегії допоможе організації досягти своїх цілей та зробити значний внесок у розвиток України.

Поради щодо покращення стратегії організації «Будуємо Україну Разом»:

– Більш чітко визначити цілі та пріоритети. Наразі цілі організації досить загальні та можуть бути інтерпретовані по-різному. Наприклад, ціль «Створити ефективну систему волонтерства в Україні» може бути конкретизована таким чином: «Збільшити кількість волонтерів у сільських громадах на 50% до 2025 року».

– Розробити більш конкретні заходи та плани реалізації стратегії. Наразі заходи та плани реалізації стратегії є досить загальними та потребують деталізації. Наприклад, захід «Розширення мережі волонтерських організацій та клубів» може бути реалізований за такими конкретними планами:

– Провести опитування серед молоді, щоб визначити потреби у волонтерстві в різних регіонах України.

– Створити навчальні програми для волонтерських лідерів.

– Запровадити систему грантів для підтримки розвитку волонтерських організацій.

– Більше уваги приділити оцінці ефективності реалізації стратегії. Наразі критерії оцінки ефективності реалізації стратегії є досить загальними та не дозволяють повною мірою оцінити внесок організації у розвиток України. Наприклад, критерій «Збільшення кількості волонтерів, які працюють у сільських громадах» не дозволяє оцінити, як волонтерська діяльність впливає на розвиток сільських громад.

Ось кілька конкретних заходів, які організація може впровадити для покращення стратегії:

– Створити робочу групу з представників різних підрозділів організації для розробки нових цілей, пріоритетів та заходів.

– Провести опитування серед молоді, щоб визначити її потреби у волонтерстві та оцінити рівень громадянської активності.

– Створити систему моніторингу та оцінки ефективності реалізації стратегії.

Реалізація цих заходів допоможе організації зробити свою стратегію більш ефективною та досягти своїх цілей.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, формування цілей розвитку організацій на основі їх стратегічного потенціалу є досить ефективним та актуальним в умовах сьогодення. Це першочергово підтверджується тим, що при такому підході до цілепокладання розвитку враховуються можливості, які надають компоненти стратегічного потенціалу та за допомогою яких створюються конкурентні переваги організації.

Одночасно варто пам’ятати про те, чим визначаються структурні особливості стратегічного потенціалу та враховувати вагу впливу його кожної окремої елементної складової на досягнення цілей розвитку. Саме цих питань повинні стосуватись подальші дослідження. Це дозволить на практиці більш точно передбачати потенційні загрози, мінімізувати ризики в цілепокладанні та надаватиме можливості їх оперативного усунення.

---

1. Гужавіна І. В. Фінансова стратегія та її роль в системі управління підприємством. *Економіка. Менеджмент. Бізнес.* 2019. № 4. С. 85–91. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecmebi_2019_4_14.
2. Шершньова З. Є., Оборська С. В. Стратегічне управління : навч. посіб. Київ: Либід, 1999. 384 с.
3. Peter B. Vaill Managing as a Performing Art: New Ideas for a World of Chaotic Change, San Francisco, CA: Jossey-Bass, 1989. 236 p.

4. Зоря О.П. Теоретико-методологічні засади формування стратегії розвитку аграрних підприємств. *Інфраструктура ринку.* 2019. Вип. 33. С. 171-177. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2019/33_2019_ukr/27.pdf
5. Шеремет О. О. Теоретико-методологічні засади процесу забезпечення та реалізації ринкових стратегій у харчовій промисловості : монографія. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. 375 с.
6. Горбань В.Б. Управління стратегічним потенціалом машинобудівного підприємства. URL: http://intkonf.org/gorban-vb-upravlinnya-strategichnim-potentsialom-mashinobudivnogo-pidpriemstva/
7. Фещур Р. В., Бортновська О. Б. Оцінювання і управління потенціалом машинобудівних підприємств. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку.* 2007. № 606. С. 113–118.
8. Мікловда В.П. Стратегічний потенціал економічної системи: інноваційні та інституціональні механізми його активізації: монографія / за ред. В.П. Мікловди, Н.Ю. Кубіній. Ужгород, 2014. 256 с.
9. Копильчак Б. В., Чопко Н. С. Вдосконалення системи стратегічного управління розвитком молодіжними громадськими організаціями в Україні. *Проблеми економіки*. 2020. №1. С. 89–97.
10. Громадська організація «Будуємо Україну Разом». Офіційний сайт. URL: https://www.bur.org.ua/

References

1. Huzhavina, I.V. (2019) Finansova stratehiia ta yii rol v systemi upravlinnia pidpryiem-stvom [Financial strategy and its role in the enterprise management system], Ekonomika. Menedzhment. Biznes, vol. 4, pp. 85-91. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecmebi_2019_4_14 s [in Ukrainian]
2. Shershnova Z.Ie., Oborska S.V. (1999) Stratehichne upravlinnia [Strategic management]. Kyiv: Lybid, 384 p. [in Ukrainian]
3. Peter B. (1989) Vaill Managing as a Performing Art: New Ideas for a World of Chaotic Change, San Francisco, CA: Jossey-Bass.
4. Zorya, O.P. (2019) Teoretyko-metodolohichni zasady formuvannia stratehii rozvytku ahrarnykh pidpryiemstv [Theoretic and methodological principles of forming a strategy for the development of agricultural enterprises], Market infrastructure, vol. 33, pp. 172-177. Retrieved from http://www.market-infr.od.ua/journals/2019/33_2019_ukr/27.pd [in Ukrainian]
5. Sheremet O.O. (2019). Teoretyko-metodolohichni zasady protsesu zabezpechennia ta realizatsii rynkovykh stratehii u kharchovii promyslovosti : monohrafiia [Theoretical and methodological principles of the process of ensuring and implementing market strategies in the food industry: a monograph]. Kherson: OLDI-PLUS, 375 p. [in Ukrainian]
6. Gorban, V.B. (2019) Upravlinnya strategicnim potencialom mashinobudivnogo pidriemstva [Management of strategic potential of a machine-building enterprise]. Retrieved from http://intkonf.org/gorban-vb-upravlinnya-strategichnim-potentsialom-mashinobudivnogo-pidpriemstva/ [in Ukrainian]
7. Feshtur R. V., Bortnovska O. B. Otsiniuvannia i upravlinnia potentsialom mashynobudivnykh pidpryiemstv [Evaluation and management of the potential of machine-building enterprises] Bulletin of the Lviv Polytechnic National University. Management and entrepreneurship in Ukraine: stages of formation and problems of development. 2007. vol. 606. pp 113–118. . [in Ukrainian]
8. Miklovda V.P. (2014) Strategichnyj potencial ekonomichnoyi systemy: innovacijni ta instytucionalni mexanizmy jogo aktyvizaciyi [Strategic potential of the economic system: innovative and institutional mechanisms for its activation]. Uzhgorod. 256 p. [in Ukrainian]

9. Kopylchak B. V., Chopko N. S. (2020) Vdoskonalennia systemy stratehichnoho upravlinnia rozvytkom molodizhnymy hromadskymy orhanizatsiiamy v Ukraini [Improvement of the System of Strategic Development Management by Youth Public Organizations in Ukraine] The Problems of Economy. 2020. vol.1. pp. 89–97. . [in Ukrainian]
10. Public organization "Building Ukraine Together". Official site. Retrieved from https://www.bur.org.ua/

DEVELOPMENT GOALS OF ORGANIZATIONS BASED ON THEIR STRATEGIC POTENTIAL

Oksana Senyshyn[1], Liubov Drozdovska[2]

Ivan Franko National University of Lviv, 79008 Lviv, Prospekt Svobody, 18
[1]e-mail:oksana.senyshyn@lnu.edu.ua
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5089-2591
[2]e-mail: lyubov.drozdovska@lnu.edu.ua
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3029-9851

Abstract. The article is devoted to the study of the process of forming the development goals of organizations taking into account their strategic potential. The main concepts of strategic potential are considered and various approaches to its structural load are analyzed, the impact of structural elements on strategic planning and the implementation of enterprise goals is investigated. The article defines the influence of strategic management of each of the potential components on the achievement of specific, achievable and ambitious development goals. The algorithm for forming the development goals of a public organization has been studied and the features of the structural filling of its strategic potential have been determined, which is due to social orientation and taking into account when setting the development goals of social, civic dimensions and the needs of the community. On the basis of an analytical approach to the consideration of this topic, optimal strategies are determined and specific measures that a public organization can implement to improve the existing strategy are proposed.

Thus, the formation of goals for the development of organizations based on their strategic potential is quite effective and relevant in today's conditions. This is primarily confirmed by the fact that this approach to development goals takes into account the opportunities provided by the components of strategic potential and with the help of which competitive advantages of the organization are created. At the same time, it is worth remembering what determines the structural features of the strategic potential and taking into account the weight of the impact of each of its individual elements on the achievement of development goals. It is these questions that should be addressed in further research. This will allow in practice to more accurately predict potential threats, minimize risks in goal setting and provide opportunities for their prompt elimination.

Keywords: development goals, strategic management, strategic potential, public organizations, strategy.

Стаття надійшла до редколегії 14.05.2023
Прийнята до друку 29.06.2023